

Sygn. akt III Cz 28/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Pacześniowska (spr.)

Sędziowie: SO Lucyna Morys - Magiera

SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...)

przeciwko dłużnikowi W. S. (1)

o egzekucję świadczeń pieniężnych

wobec skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G.W. S. (2) w sprawie o sygn. Km 2219/13 – zajęcie wynagrodzenia za pracę z 20 stycznia 2015 roku

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 15 czerwca 2015 roku, sygn. akt II Co 889/15

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Lucyna Morys - Magiera

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odmówił sporządzenia uzasadnienia postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 7 maja 2015r. wydanego w sprawie sygn. II Co 889/15. Postanowieniem tym w punkcie pierwszym zwolniono dłużnika od opłaty od skargi, a w punkcie 2 oddalono skargę na czynność komornika polegającą na zajęciu wynagrodzenia za pracę. W uzasadnieniu wskazano, że stosownie do treści art. 357 § 2 kpc, odpis postanowienia wydanego na posiedzeniu niejawnym doręcza się stronom z urzędu, jednak jego uzasadnienie sporządza się i doręcza z odpisem postanowienia tylko wówczas, gdy od orzeczenia przysługuje środek zaskarżenia. Sąd wskazał, że postanowienie z 7 maja 2015r. nie kończy postępowania egzekucyjnego, nie podlega również zaskarżeniu w oparciu o treść art. 767⁴ § 1 kpc, zgodnie z którym w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie. Z tych względów, Sąd uznał, że wniosek o doręczenie postanowienia z uzasadnieniem nie mógł zostać uwzględniony ze względu na brak podstaw do jego sporządzenia.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik. Zarzucił on naruszenie art. 394 § 1 kpc w zw. z art. 357 § 2 kpc przez błędne przyjęcie, że postanowienie o oddaleniu skargi na czynności komornika nie jest postanowieniem kończącym postępowanie, a w rezultacie nie jest konieczne sporządzenie jego uzasadnienia. Domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu dłużnik

przyczynając poglądy doktryny i orzecznictwa wywodził, że postanowienie o oddaleniu skargi na czynności komornika, w postaci zajęcia wynagrodzenia za pracę, zalicza się do postanowień kończących sprawę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Wskazać należy, że stosownie do treści art. 357 § 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym sąd doręcza z urzędu obu stronom, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia, postanowienie należy doręczyć z uzasadnieniem. Powyższe oznacza, że w postępowaniu cywilnym uzasadnieniu podlegają tylko te postanowienia, które są zaskarżalne.

Zgodnie z art. 767⁴ § 1 kpc zażalenie na postanowienie Sądu w postępowaniu egzekucyjnym przysługuje tylko w wypadkach wskazanych w ustawie. Takie brzmienie przepisu oznacza, że ustawodawca ustalił wyjątkowy charakter zażalenia w postępowaniu egzekucyjnym, ograniczając stronom prawo do odwołania się od postanowienia Sądu Rejonowego, sprawującego nadzór nad egzekucją zgodnie z art. 759 kpc.

Dopuszczalność zaskarżenia postanowienia Sądu Rejonowego została przewidziana w art. 767³ kpc, 768 kpc, 770 kpc, 795 kpc, 828 kpc, 839 § 2 kpc, art. 859 kpc, 870 § 2 kpc, art. 946 § 2 kpc, art. 997 kpc, 998 § 2 kpc., art. 1028 § 3 kpc oraz art. 1055 kpc. Dodatkowo dopuszczalne jest co do zasady również wniesienie zażalenie na postanowienia oddalające skargę na czynności komornika i kończące postępowanie egzekucyjne, co ma swoją podstawę w odpowiednio stosowanym, na podstawie art. 13 § 2 kpc, art. 394 § 1 kpc (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1969r. III CZP 83/69, OSNC 1970/6/105). Niemniej jednak należy zwrócić uwagę, że wskazane w art. 394 § 1 kpc zakończenie postępowania egzekucyjnego musi odnosić się do całości tego postępowania ujmowanego jako postępowanie, które zmierza do wykonania tytułu wykonawczego.

Postanowieniem z 7 maja 2015r. Sąd Rejonowy w punkcie pierwszym zwolnił skarżącego od opłaty od skargi na czynność komornika, a w punkcie drugim oddalił skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...) W. S. (2) w postaci zajęcia wynagrodzenia za pracę z 20 stycznia 2015r. w sprawie sygn. Km 2219/13.

Wskazać należy, że postanowienie o zwolnieniu od opłaty od skargi nie podlega zaskarżeniu, co wynika wprost z redakcji art. 394 § 1 pkt 2 kpc, który przewiduje możliwość zaskarżenia jedynie w wypadku odmowy zwolnienia od kosztów sądowych. Nadto strona uzyskująca zwolnienie nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu postanowienia uwzględniającego jej wniosek.

Zaskarżalność postanowienia w przedmiocie oddalenia skargi na czynność komornika zależy od rodzaju czynności, której skarga dotyczy. Nie ulega wątpliwości, że żaden z przepisów postępowania egzekucyjnego dotyczących zajęcia wynagrodzenia za pracę nie przewiduje możliwości wniesienia zażalenia. Zajęcie wynagrodzenia za pracę nie kończy również postępowania egzekucyjnego. Przez postanowienia kończące sprawę rozumieć bowiem takie, które uniemożliwiają dalsze rozpoznanie sprawy, zamykają ją definitywnie. W niniejszej sprawie skarga na czynności komornika miała charakter jedynie incydentalny w toku postępowania egzekucyjnego, które zmierza do wykonania tytułu wykonawczego. Oddalenie skargi na czynność komornika nie kończy postępowania egzekucyjnego, gdyż skarżona czynność, tj. zajęcie wynagrodzenia za pracę, nie zmierza do zakończenia postępowania, co zgodnie ze stanowiskiem judykatury warunkuje sporządzenie uzasadnienia (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 1986r., III CRN 40/86, OSNC 1987/7/102).

Skoro zatem, zgodnie z art. 357 § 2 kpc w zw. z art.13 § 2 kpc Sąd uzasadnia postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym jedynie wówczas, gdy przysługuje na nie środek zaskarżenia, co w niniejszym stanie faktycznym nie miało miejsca, wniosek dłużnika słusznie został przez Sąd pierwszej instancji oddalony jako niezasadny.

Reasumując zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono, w oparciu o przepis art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Lucyna Morys - Magiera